דרך מצותיך — מצות קידוש השם

(פ' אמור) לקדש שמו יתברך, שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל (רצ"ו) (ויקרא כ"ב ל"ב): וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה האמיתית בעולם ושלא נפחד בהזק שום מזיק ואע"פ שבא עלינו מכריח לבקש ממנו לכפותינו שלא נשמע אליו אבל נמסור עצמינו למיתה ולא נתעהו לחשוב שכפרנו אע"פ שלבותינו מאמינים בו יתעלה וזאת היא מצות קידוש השם המצוים בה בנ"י כו' עכ"ל הרמב"ם בספר המצות במ"ע סי' ט' יעו"ש: ואע"פ שהדברים מבוארים היטב ואין צריכים לטעם ושרש כי הוא עצמו הוא העיקר למסור נפשו בה' שבשביל זה נברא האדם, אך אעפ"כ להבין ולהשכיל מעלת עילת תהלת המס"נ יובן בהקדים מ"ש האריז"ל בשער נפ"א פ"ד ה"ו שיחוד או"א אינו אלא ע"י העלאת מ"ן דמס"נ ממש ויחוד זו"נ הוא ע"י מעשה התורה ומצות, והענין כי חכמה נק' קדש ע"ש התלבשות אא"ס שבתוכה שהוא מובדל מכל השתלשלות העולמות כי מ"ש רז"ל מה הנשמה ממלא את הגוף כך הקב"ה ממלא את כל העולם (מדרש תלים ע"פ ברכי נפשי) בחי' זו שממלא את העולם בבחי' התחלקות ההארה בג"ע העליון כך ובתחתון כך כמו שחיות הנפש בגוף מתחלק בראש יותר ובידים בפחות וברגלים בפחות יותר כו' זהו באמת רק הארה דההארה לבד מעצמותו ית' אבל עצמותו ית' ואפי' אורו וזיוו ית' הוא מובדל מכל הנמצאים ונשגב ומרומם למעלה מהשגתם וקטן וגדול שוה הוא אלא נק' סוכ"ע והוא כדמיון זיו השמש בעודו במקורו שהוא עצם פשוט ואינו בערך הגוונים השונים שיהיו נראים בהארתו ע"פ חילופי הכלים מכלים שונים בחלונות שיאיר בהם כו' ולכן נק' קדש ל' הבדלה וז"ש כי עמך מקור חיים (תלים ל"ו י') שבחי' מקור חיים דנמצאים שהוא הארה דההארה המתלבשת בבחי' ממכ"ע כפי מזג כלי המקבלים היא בחי' טפל וכלא חשיב אצלו ית' וזהו ל' עמך כלומר דבר הטפל, והנה החכמה שהיא נק' ראשית מאין תמצא והיא בבחי' ביטול כשמכיר האמת איך שאין עוד והוא למעלה מן השכל הגלוי ולזאת יהי' בה התלבשות אא"ס משא"כ בינה השגת הדבר באורך ורוחב הוא בחי' יש ואין בה התגלות אא"ס כ"כ שהוא למעלה מההשגה, והחכמה מתייחדת עם הבינה שנמשך ממנה גלוי אא"ס בהשגה ע"י שבילין ידיעין כידוע בענין ל"ב ויאמר אלקים דמתפתחן ל"ב שבילי' מאבא לאימא ואז נמשך מהם מוחי' חדשים לזו"נ שהם בחי' המדות חו"ג דהיינו הטעם וההשכלה למדות ע"פ ההשגה באא"ס כו', ולזאת בכדי שיהי' יחוד דאו"א צ"ל הארה חדשה בהחכמ' מאא"ס שהוא למעלה מעלה מהחכמה לאין קץ ותכלית וכמש"ל ממשל זיו השמש כו' והיינו דוקא ע"י מס"נ שהוא ג"כ למעלה מן השכל ולצאת מגדרי הגוף ולהגביר נפש האלהית שבו שציוה הבורא ית' בכך וגם היא מצד עצמה שרשה למעלה מן החכמה כי היא חלק אלוה ממעל והוא ית' למעלה מעלה מן החכמה אלא שיש בה חכמה ומדות והם רק כלים אליה כמו שי"ס שלמעלה הן רק כלים וגופא דמלכא כו' וכאשר היא מוסרת נפשה ממש שזהו ע"פ רצונה שלמעלה משכלה וכמ"ש הרמב"ם ז"ל שמחוייב למסור נפשו שלא נתעהו לחשוב שכפרנו אע"פ שלבותינו מאמינים כו', הנה בזה מעורר

ג"כ למעלה גלוי אא"ס שלמעלה מעלה מהחכמה דאצילות להיות מאיר בחכ' ואז מרבוי ההארה ההיא יומשך אח"כ מהחכ' להבינה בהשגה ומשם להיות מאיר בחב"ד דזו"נ ומהם לכל העולמות ובפרט לנפשו הפרטית, נמצא שמצות קידוש השם גורם התגלות אא"ס ב"ה הסוכ"ע למטה מטה וזהו ונקדשתי בתוך בנ"י פי' שאא"ס שהוא קדוש ומובדל יהי' בהתגלות עי"ז בתוך בנ"י ממש, ולכן מצוה זו גדולה מכל הרמ"ח מ"ע שמי שיעבוד כל ימיו בתורה ומצות לא יגיע למי שהי' כל ימיו בעל עבירות אלא שאח"כ עשה תשובה שלימה ומסר נפשו על קדה"ש וכענין ר"א בן דורדייא שיצתה נשמתו בבכיה שבכה רבי כו' (ע"ז י"ז א') וכן י' הרוגי מלוכה שאין כל ברי' יכולה לעמוד במחיצתן (פסחים נ' א') לפי שכל הרמ"ח מ"ע הם המשכות וגלוי אא"ס בכלים מכלים בחב"ד ומדות שהם הנקראים איברים דמלכא שממשיכים בהם גלוי אא"ס אבל זו המצוה הנפלאה היא העלי' והתכללות בעצמות אא"ס כמו שהוא למעלה מהתלבשות בכלים: